

පාස්කු සතියේ
සඳුදා

පළමුවන කියවීම

අපෝස්තුළුවරුන්ගේ ක්‍රියාපොතෙන් ගත් පාඨයෙහි ක්‍රියා 2 :14, 22-32

දෙවියන් වහන්සේ ජේසුස් ස්වාමීන් වහන්සේ මරණයෙන් උන්ඵාන කළ සේක.

එකොළොස් දෙනා සමග නැගී සිටි පේදුරු තුමා ගබ්ද නගා ඔවුන්ට මෙසේ කිය. “ජුදෙවි ජනයෙහි, ජෙරුසලමේ වසන සියල්ලෙහි, මෙය දැනගන්න. මගේ වචනවලට සාවධානව සවන් දෙන්න. ඉශ්රායෙල් ජනයෙහි මේ වචනයට සවන් දෙන්න. ඔබ ම දන්නා ලෙස නාසරෙත්හි ජේසුස් වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේ විසින් තෝරා පත් කරන ලද මනුෂ්‍යයෙකි. ඒ බව දෙවියන් වහන්සේ උන් වහන්සේ මගින් ඔබ අතර කළ ප්‍රබල ක්‍රියාවලින් ද අරුම සුදුම දේවලින් ද ලකුණුවලින් ද පෙන් වූ සේක. එම ජේසුස් වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේ තියමිත අභිප්‍රාය හා පෙර දැනුම අනුව පාවා දෙනු ලැබූ සේක. ඔබ අදමට මිනිසුන් ලවා උන් වහන්සේ කුරැසියෙහි ඇණ ගස්වා මරා දැමුවහ. එහෙත් දෙවියන් වහන්සේ මරණ බන්ධනයෙන් උන් වහන්සේ මුදා උන්ඵාන කර වදාළ සේක. මන්ද මරණයට උන් වහන්සේ බැඳ තබා ගත නොහැකි විය. දාවින් උන් වහන්සේ ගැන කතා කරමින් මෙසේ කිය.

“ස්වාමීන් වහන්සේ තිරතුරු මා ඉදිරියේ සිටිනු දුටිමු. මා නොසැලෙන පිණිස උන් වහන්සේ මාගේ දකුණු පසෙහි සිටින සේක. එබැවින් මාගේ හද සොම්නස් විය. මාගේ වචන ප්‍රමුද්‍රිත විය. මාගේ සිරුර ද බලාපොරොත්තුවෙන් සුළු සුළා සිටින්නේය. මන්ද ඔබ වහන්සේ මාගේ ජීවිතය පාතාලයෙහි දමන්නේ වත් ඔබගේ දැහැමි තැනැත්තා ජරාපත් වන්නට ඉඩ දෙන්නේ වත් නැත. ඔබ ජීවනයේ මාර්ගයන් මට දැන්වූ සේක. ඔබගේ වැඩ විසීමෙන් ඔබ මා ප්‍රීතියෙන් සුරවන සේක.”

“සහෝදරවරුනි, ආදි පිත්ත වන දාවිත් මල බවත්, තැන්පත් කරනු ලැබූ බවත් නොවලභා කියන්නට කැමැත්තෙමි. ඔහුගේ සොහොන අද දක්වා අප අතරේ ඇත. ඔහු දිවැසිවරයෙකු වූ බැවින් ඔහුගේ වංශයෙන් කෙනෙකු ඔහුගේ සිංහාසනය පිට හිඳුවන සේකැ” යි දෙවියන් වහන්සේ දිවුරුමකින් ඔහු දිවුල බව ඔහු දැන ගත්තේය. ඔහු මෙය කල් මත්තෙන් දැක ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පුනරුප්පවනය ගැන කතා කරමින්,

‘උන්වහන්සේ පාතාලයෙහි හැර දමනු නොලැබූ බවත් උන් වහන්සේගේ සිරුර ජරාපත් නොවූ බවත් කිය.’

‘දෙවියන් වහන්සේ මෙය ජේසුස් වහන්සේ මරණයෙන් උන්ඵාන කොට වදාල සේක. ඵයට අපි සියල්ලෝ සාක්ෂිකාරයෝ වෙමු.’

දේව වාක්‍යය ඵසේය.

පිලිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

16 : 1, 2, 5, 7-11

පිලිතුර: මාගේ සරණය වන දෙවිඳුනි, මා රැකගත මැනව. ආලේඝයා //

ගීය:

දෙවිඳුනි, මම ඔබ සරණ කොට ගනිමි. ඵබැවින් මා රැකගත මැනව. මම මෙසේ කිමි. “සම්ඳුනි, ඔබ මාගේ ස්වාමීන් වහන්සේ ය. මාගේ සවි සම්පත ය. ඔබ හැර අන් කිසි සෙනක් මට නැත්තේය.”

සම්ඳුනි, මාගේ උරුමය හා ඉරණම ඔබ වහන්සේය. ඔබ, ඔබ පමණක්ම මා උරුම කොට රක්තා සේක.

මට උවදෙස් දෙන හිමිතුමන් හට තුනි කරන්නෙමි. රු යාම්වල දී මා සිත් සතන්හි නුවණ පහල වන්නේය.

හිමිතුමන් තිරතුරු මා අඛියස තබා ගන්නෙමි. මා දකුණු පස එතුමාණන් වැඩ වසන බැවින් මම නොසැලෙන්නෙමි.

එබැවින් මසින උදන් අතයි. මහද ප්‍රීතියෙන් පිනා යන්නේය. මා ගත සුරැකිව ඇත්තේ ය.

මන්ද ඔබ මා පාතාලයෙහි නොරඳවන සේක. ඔබේ දැහැමි තැනැත්තා ජරාපත් වීමට ඉඩ නොදෙන සේක.

ඔබ මට ජීවන මග හෙළි කරන සේක. ඔබ අඛිමුවෙහි පිරිසුන් සතුට මට වන්නේය. ඔබ දකුණු පස සැප සම්පත් සඳහටම ඇත්තේය.

සාධුකාරය

ආලේඳයා! ආලේඳයා!
මෙන්න සම්ඳුන්ගේ ජය මංගල දිනය! මෙදින අපි ප්‍රීති වෙමු. සන්නෝෂ වෙමු.
ආලේඳයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක මතෙව් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මතෙව් 28 : 8-15

ගලී ලයේ දී මාගේ සොහොයුරෝ මා දකින්නෝය.

එවිට ඔව්හු හයින් ද මහත් ප්‍රීතියෙන් ද යුක්තව සොහොන් ගෙයින් වහාම තික්ම ගොස්, උන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන්ට දන්වන පිණිස දිවුහ. එකල ජේසුස් වහන්සේ

හදිසියේ ඔවුන්ට මුණ ගැසී “සෙත් වේවා” යි වදාල සේක. ඔව්හු ලංචි උන් වහන්සේගේ පා වැලඳගෙන, උන් වහන්සේට පසග පිහිටුවා නමස්කාර කළහ. එවිට උන් වහන්සේ ඔවුන්ට කතා කොට “බිය නොවන්න. මාගේ සහෝදරයන් වෙතට ගොස් ගලිලය බලා යන්න ඔවුන්ට කියන්න. එහිදී ඔවුන් මා දකිනු ඇතැ”යි වදාල සේක.

ස්ත්‍රීවරුන් මග යද්දී මුර සෙබළුන්ගෙන් සමහරෙක් නුවරට පැමිණ ඒ මුළු සිද්ධිය නායක පූජකවරුන්ට දැන්වූහ. එවිට ඔව්හු ප්‍රජා මූලිකයන් හා රැස්ව කුමන්ත්‍රණය කොට හේවායන්ට බොහෝ මුදල් දී “අපි රැ නිදා සිටිය දී ඔහුගේ ශ්‍රාවකයෝ අවුත්, ඔහු සොරාගෙන ගියහ”යි කියන්න. මේ බව ආණ්ඩුකාරයාට ආරංචි වූනොත් අපි ඔහු කැමති කරවාගෙන ඔබ බේරා ගන්නෙමු”යි කීහ. ඔව්හු මුදල් රැගෙන තමන්ට ඉගැන්වූ ලෙස කළහ. මෙසේ ඒ කිම පූජෙව්වරුන් අතරේ ප්‍රසිද්ධ වී අද දක්වාත් පැවත එයි.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.